

Verslag excursie Lüsekamp 4-9-2022

Anders dan in ons jaarprogramma vermeld gaat onze excursie vandaag door het gebied Lüsekamp, vlak over de Duitse grens bij Elmpt, en niet naar het kalkmoeras bij Susteren. We zijn tot dit besluit gekomen, omdat in het kalkmoeras na de lange droogte deze zomer geen druppel water meer valt bekennen, met het gevolg dat er nu nog maar bijzonder weinig vogels zijn te zien. Bij Lüsekamp hopen we wat meer variatie aan te treffen, hoewel de verwachtingen niet al te hoog zijn gespannen.

Als we met zijn achten het open gebied hebben bereikt laten diverse leuke soorten niet lang

op zich wachten. Zwarte, grote bonte en groene specht laten zich goed horen. Roodborsttapuit en glanskop krijgen wij ook te zien. Deze laatste heeft in tegenstelling tot de matkop zijn 'wangen' niet geheel wit, maar naar achteren toe wat bruinig wit. Goudhaantjes en boomkruiper zijn ook aanwezig, maar het is een hele kunst om die goed in beeld te krijgen. Ook dit gebied heeft te kampen met de droogte, maar door de kwel vanuit het 40 m hoger gelegen hoogterras staat er hier en daar gelukkig nog een beetje water in sommige van de normaal aanwezige poelen. De dieren, dus ook de vogels, zullen nu vaak wat langer moeten zoeken om aan water te komen. Dat leidt soms tot situaties

waarin je soorten aantreft in een biotoop waar je ze gewoonlijk niet verwacht. Zo bleken de zangvogeltjes die wij door het riet zagen bewegen uiteindelijk koolmezen te zijn, die daar nog wat drinkwater hadden gevonden.

In een kale berkenboom strijkt een groep gele kwikstaarten neer. Er zitten ook enkele jonge vogels tussen, duidelijk herkenbaar aan hun grijsbruine kleur. Op een nogal open plek in het bos met wat lijsterbessen maakt een aantal boomklevers behoorlijk wat herrie. Vanaf een takje van een van de lijsterbessen zien wij een lichtgekleurd zangvogeltje enkele korte vluchtjes maken, om daarna weer op hetzelfde plekje te landen. Grauwe vliegenvanger ligt in de verwachting, maar we krijgen hem te kort in beeld om hem met zekerheid te kunnen determineren.

Ongeveer halverwege de Lüsekamp nemen we het pad dat dwars door het gebied richting de Nederlandse grens gaat. We slaan even een doodlopend pad in naar een weiland bij een

drinkpoel, waar een tiental grote lijsters meteen op de wieken gaat, gevolgd door enkele tientallen spreeuwen. Weer terug op ons doorgaand pad zien we een aantal zwaluwen, jagend op insecten, waaronder flink wat jonge boerenzwaluwen. Door hun nog niet volgroeide staartpennen is het oppassen geblazen om ze niet te verwisselen met huiszwaluwen. Hun zwart met rode hals is in het voorbijflitsen met de verrekijker niet altijd makkelijk te zien. Een grote zilverreiger die een goed plekje heeft gevonden wordt verdreven door een blauwe verwant.

In een van de bomen langs het grenspad schijnt juist een bijeenkomst plaats te vinden van diverse zangvogels. Wij kunnen noteren: vink, kneu, koolmees en - deze keer met zekerheid – de grauwe vliegenvanger. Deze laatste vliegt nog over een eind van het pad telkens stukjes voor ons uit. Dicht bij de kijkhut staat nog een klein plasje water waar twee geelgorzen hun dorst komen lessen. Een roofvogel die even voor wat verwarring zorgt blijkt een torenvalk te zijn. Via een poortje in de elektrische afrastering kunnen we nog een stukje van het pad aan de Nederlandse kant van de grens nemen. Terwijl we staan te turen over een vlakte vol jonge berkenboompjes horen we vlakbij ons het gekekker van de kleine bonte specht: de vierde spechtesoort voor vandaag. Bijna terug bij onze parkeerplaats laat een witte kwikstaart zich mooi bekijken op de houten omheining van een paardenwei. Twee soortgenoten, waarvan een juveniel, komen hem

gezelschap houden, terwijl wij afsluiten met een lijst van 36 soorten.

Huub Loete en Coen Cox